

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 80/15
U Luxembourg 9. srpnja 2015.

Presuda u predmetu C-87/14
Komisija/Irska

Komisija nije uspjela dokazati povredu obveze Irske u pogledu provedbe Direktive o radnom vremenu u odnosu na bolničke liječnike nekonzultante

Direktiva o organizaciji radnog vremena¹ propisuje da svakom radniku moraju biti osigurana minimalna razdoblja dnevnog i tjednog odmora. Nadalje, prosječno trajanje radnih sati za svako razdoblje od 7 dana ne smije prelaziti 48 sati, uključujući prekovremene sate. Napokon, države članice mogu predvidjeti referentna razdoblja za primjenu tih pravila, pod uvjetom da ta razdoblja ne prelaze 6 mjeseci ili, u slučaju objektivnih ili tehničkih razloga ili razloga vezanih uz organizaciju rada, 12 mjeseci.

Udruženje irskih liječnika (Irish Medical Organisation), koje zastupa sve liječnike koji rade na irskom državnom području, i Uprava za zdravstvene usluge (Health Service Executive), javno tijelo koje zastupa zdravstvena tijela, uspostavili su u Irskoj kolektivni ugovor i tipski ugovor o radu za bolničke liječnike nekonzultante (u daljnjem tekstu: NCHD-i).

Komisija smatra da su određene odredbe kolektivnog ugovora i tipskog ugovora o radu u suprotnosti s pravilima Direktive, osobito onima o minimalnim razdobljima odmora i granicama tjednog radnog vremena. Nezadovoljna objašnjenjima Irske, Komisija je odlučila Sudu podnijeti tužbu zbog povrede obveze.

U danas donesenoj presudi **Sud je odbio Komisijinu tužbu zbog nedostatka dokaza.**

U odgovoru na Komisijin argument prema kojemu se određena vremena stručnog usavršavanja NCHD-a pogrešno ne smatraju „radnim vremenom“ (pri čemu to stručno usavršavanje osiguravaju tijela neovisna o poslodavcu, bilo na radnom mjestu bilo na drugim mjestima, u trajanju od 2 i pol sata do 17 sati mjesečno), Sud navodi da **Komisija nije dokazala da su tijekom tih stručnih usavršavanja NCHD-i na raspolaganju za pružanje zdravstvenih usluga pacijentima i da su obvezni biti fizički prisutni na mjestu koje odredi poslodavac i biti mu ondje na raspolaganju kako bi odmah mogli pružiti odgovarajuće usluge u slučaju potrebe.** Usto, Sud navodi da tipski ugovor o radu ne uspostavlja obvezu stručnog usavršavanja za NCHD-e i ne uvodi niti nameće konkretne radne obveze u području stručnog usavršavanja.

Komisija usto tvrdi da je referentno razdoblje NCHD-a čiji su ugovori o radu na razdoblje dulje od 12 mjeseci prema kolektivnom ugovoru povećano sa 6 na 12 mjeseci, što je, prema njezinu mišljenju, u suprotnosti s odredbama Direktive. U tom smislu Sud smatra da Komisija nije uspjela objasniti zbog čega nisu ispunjene pretpostavke za to produljenje, iako je Irska istaknula postojanje **objektivnog razloga ili razloga vezanog uz organizaciju rada** u smislu Direktive (tj. da NCHD-i moraju moći biti upisani u raspored rada na dovoljno fleksibilan način).

Naposljetku, Sud razmatra Komisijin argument prema kojemu tipski ugovor o radu, s jedne strane, ne navodi da NCHD-i imaju pravo na minimalna razdoblja dnevnog i tjednog odmora utvrđena Direktivom ni na odgovarajući zamjenski odmor i, s druge strane, ne ograničava izričito ukupno

¹ Direktiva 2003/88 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

trajanje tjednog radnog vremena. Sud navodi da **Komisija, pozivajući se na nekoliko izdvojenih odredaba tipskog ugovora o radu čiji je doseg usto predmet rasprave između stranaka, nije uspjela dokazati postojanje prakse suprotne Direktivi**. Sud usto ističe da nije sporno da je pravni okvir koji proizlazi iz zakonodavstva koje prenosi Direktivu jasan i u svakom slučaju primjenjiv.

NAPOMENA: Tužbu zbog povrede obveze protiv države članice koja nije ispunila obveze koje proizlaze iz prava Unije mogu podnijeti Komisija ili druga država članica. Ako Sud utvrdi postojanje povrede, dotična država članica mora postupiti u skladu s presudom u najkraćem roku.

Ako Komisija smatra da država članica nije postupila u skladu s presudom, može podnijeti novu tužbu kojom će zahtijevati novčane sankcije. Međutim, u slučaju kad država nije Komisiji priopćila mjere kojima provodi direktivu, Sud može, na Komisijin prijedlog, nametnuti sankcije već u postupku koji dovodi do prve presude.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708